

som hovedregel finder anvendelse i forhold til lande, der er tilsluttet de internationale konventioner på ophavsrettens område, herunder især Bernerkonventionen, Verdenskonventionen om Ophavsret og Romkonventionen.

Til kapitel 9

Til § 89

Efter forslaget til § 89 skal den nye ophavsretslov træde i kraft den 30. juni 1995. Dette skal bl.a. ses på baggrund af, at bestemmelserne i EF-direktivet om udlejning og udlån på dette tidspunkt som udgangspunkt skal være gennemført i dansk lovgivning.

Med ikrafttræden den 30. juni 1995 gives der samtidig lejlighed til, at de nye administrative forskrifter, der kan udstedes i medfør af loven, kan udarbejdes og træde i kraft samtidig med loven. Der foreslås på den baggrund i § 89, stk. 2, nr. 3, en udtrykkelig bestemmelse om, at de bekendtgørelser mv., der er fastsat i medfør af den gældende lovgivning, ophæves samtidig med lovens ikrafttræden.

Følgende bekendtgørelser og anordninger skal herefter, i det omfang lovforslaget giver bemyndigelse hertil, erstattes af nye administrative forskrifter:

- Anordning nr. 452 af 18. juni 1990 om anvendelsen af ophavsretsloven og fotografiloven i forhold til andre lande mv.
- Bekendtgørelse nr. 892 af 20. december 1990 om opkrævning af vederlag i henhold til ophavsretslovens § 22 a mv. for programspredning over radio- og kabelanlæg.
- Bekendtgørelse nr. 440 af 8. juni 1990 om beregning af følgeretsvederlag i henhold til ophavsretsloven.
- Bekendtgørelse nr. 152 af 6. april 1979 om opbevaring og benyttelse af optagelser af radio- og fjernsynsudsendelser, som er foretaget inden for undervisningsvirksomhed (som ændret ved bekendtgørelse nr. 687 af 11. oktober 1990).
- Anordning nr. 272 af 21. juli 1962 om arkivers, bibliotekers og museers adgang til at fremstille eksemplarer af litterære og kunstneriske værker mv. ved fotografering.
- Bekendtgørelse nr. 260 af 14. juli 1962 om fastsættelse af vederlag ved benyttelse af beskyttede litterære og kunstneriske værker samt fotografiske billeder.

Med ophævelsen af den gældende ophavsretslov og fotografilov ophæves samtidig de overgangsbestemmelser mv., der er gennemført i de forskellige ændringslove til hovedlovene. I det omfang sådanne overgangsregler fortsat kan tillægges betydning, er

de optaget i overgangsbestemmelserne i lovforslagets §§ 90-91.

Ophævelsen omfatter også revisionsfristbestemmelsen om følgeret i § 2, stk. 3, i ændringslov nr. 378 af 7. juni 1989, jf. herved bemærkningerne til forslagets § 38.

Revisionsfristbestemmelsen i forslaget til stk. 3 svarer til bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov nr. 338 af 14. maj 1992 om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven (Vederlagsordning for uindspillede bånd).

For så vidt angår Færøerne og Grønland henvises nærmere til bemærkningerne til forslagets § 93.

Til § 90

Til stk. 1

Forslaget til § 90, stk. 1, har til formål at opfylde art. 10, stk. 2, i beskyttelsestidsdirektivet. Art. 10, stk. 2, vedrører spørgsmålet, i hvilken udstrækning direktivets forlængede beskyttelsestid på 70 år skal anvendes på værker og andre frembringelser, som er kommet til eksistens før direktivets ikrafttræden den 1. juli 1995.

Den gældende lovs § 61, stk. 1, er baseret på det princip, at loven også gælder for værker og andre frembringelser, som allerede er genstand for beskyttelse efter ældre love. Det betyder, at EU-direktivets 70-årige beskyttelsestid efter den gældende lov kun ville komme til at gælde for værker, frembragt før den 1. juli 1995, såfremt beskyttelsestiden for de pågældende værker ikke er udløbet efter den hidtil gældende danske beskyttelsestid på 50 år efter ophavsmandens død.

Efter art. 10, stk. 2, i direktivet skal beskyttelsestiden på 70 år efter død anvendes i forhold til alle værker, som den 1. juli 1995 er beskyttet i mindst én medlemsstat. Da Tyskland har en beskyttelsestid på 70 år og efter den af EU-domstolen den 20. oktober 1993 afsagte dom i den såkaldte Phil Collins-sag må antages ikke længere at kunne anvende det inden for Bernerkonventionen anerkendte princip om afkortning af beskyttelsestid i forhold til værker af statsborgere fra andre EU-lande med en beskyttelsestid på 50 år, vil der i Tyskland pr. 1. juli 1995 eksistere en 70 årig beskyttelse for alle værker frembragt af en EU-statsborger.

Konsekvensen er, at der i alle EU-lande efter direktivets art. 10, stk. 2, senest den 1. juli 1995 i national lovgivning skal gives beskyttelse for ethvert værk af en EU-statsborger i tilfælde, hvor der ikke er forløbet mere end 70 år efter udgangen af det år, hvor ophavsmanden er død. Alle EU-lande vil således eksempelvis pr. 1. juli 1995 være forpligtet til at genoplive beskyttelsen for værker af Carl Nielsen og